

Marijin vrtec.

Šmartno pri Litiji. Za Veliko noč smo pa imeli v Marijinem vrtcu še večje veselje kot na tepežni in Miklavžev dan. Gospod katehet so nam v šoli rekli, da naj prav vsi pridemo, ker bo nekaj takega, kar še nikoli ni bilo. Ugibali smo, kaj bo. Rekli smo: slike. Vedeli pa nismo. Na Veliko noč nas je bilo toliko v cerkvi, kot še nikoli pri deseti maši. Po maši nas je bilo poln trg. Ljudje so se kar smejali, ko so gledali, kako tečemo, kdo bo prej v dvorani. Kot na Veliko soboto, ko tečemo z ognjem. Gospod katehet so nas prešteli pri vratih. Bilo nas je še več kot 400. Čudno se nam je zdelo, zakaj nas štejejo. V dvorani je najprej eden voščil velikonočne praznike, potem so bile deklamacije, nato so pa gospod katehet povedali, da so nam za Veliko noč pripravili veselje, namreč, da bodo vsem dali pirhe. Ko bi vi slišali in videli, kakšno veselje je nastalo med nami, zlasti ko smo videli, da je res, ker so prinesli v dvorano dva velika jerbasa polna samih pirhov rdečih in zelenih in pa dva zaboja polna pomaranč. Bali smo se, da bo zmanjkalo, pa ni, vsak je dobil pirhe in pomaranče. Nazadnje se je še eden gospodu katehetu zahvalil in potem smo veselo šli domov in pripovedovali in kazali, kaj smo dobili. Te Velike noči, ko smo prvikrat dobili pirhe, ne bomo nikoli pozabili. Prosim, da bi gotovo dali to v zadnjo številko, 10. (Ni bilo mogoče. Urednik ima krizo na papirju in prostoru.) — Antonija Zupančič.

Gorje pri Bledu. Spoštovani g. urednik! Gotovo se boste nemalo začudili, ko prejmete ta moj dopis; zakaj pišem Vam prvič in s strahom, a vendar z zaupanjem, da ga priobčite. Pisan je v najbolj goratem koncu naše Gorenjske in upam, da bo vseeno prišel v Vašo belo Ljubljano. Čeravno tako oddaljeni od Vas, vseeno sprejemamo Vaša priljubljena lista »Vrtec« in »Angelček«, ki nas kratkočasita in veselita v dnevih našega mladega življenja. Širom naše lepe Slovenije so ustanovljeni Marijini vrtci, kjer se otroci zbirajo in veselijo svoje družbe. Da, pri nas v Gorjah, kako je bilo lansko leto lepo, zbirali smo se štirikrat na mesec pod vodstvom g. kaplana. Naše mlade duše so se polnile v ljubezni do matere, kraljice Marije, naše pomočnice. A nobeno veselje ne traja dolgo, pravi pregovor, in tako tudi pri nas ne. Nadvse ljubljeni g. kaplan so odšli službovat drugam. Božja previdnost jih je odpeljala od nas, da še drugod razodenejo svojo ljubeznivo besedo. Tako smo zdaj brez voditelja. Ali upajmo, da nam mili škof pošljejo kmalu drugega, kar vsi težko pričakujemo. (Ali še ni prišel? Vpr. ur.) Slednjič pa Vam želimo, da bi lista »Vrtec« in »Angelček« še dolgo upravljali in pošiljali vsem. Zahvaljujemo se Vam za Vaš trud in delo. Mnogo, mnogo pozdravov pa pošiljamo na Dolenjsko, kjer bivajo naš nek-

danji gospod kaplan Huth Srečko. Vsi jim želimo mnogo božjega blagoslova in sreče na njih novem mestu. — Pozdrav! Zapisnikarica Ivana.

Marijin vrtec v Dobrniču. Dragi g. urednik! Tudi pri nas imamo že več let ustanovljen Marijin vrtec. Vsak mesec imamo po deseti maši shod. Pred shodom in po shodu zapojemo kako lepo Marijino pesem. Gospod župnik nam povedo kak lep zgled, da bomo prave lilije Marijinega vrtca. Vsak mesec prejmemo sv. obhajilo. Letos v majniku bo zopet sprejem v Marijin vrtec, kjer jih bo precejšnje število sprejetih. Čitali smo zgled našega Gvidona, po katerem naj bo nam zgled, da postanemo zvesti Marijini otroci. Prav lepo pozdravljamo vse čitatelje »Angelčka«, najbolj pa Vas pozdravljamo, gospod urednik, ki nam pošiljate tako lepega »Angelčka«. Pristrčne pozdrave pošiljata Barle Ivan, učenec II. razreda in Petek Lojze, učenec V. razreda.

(Iz Dobrniča je bil lansko leto izžreban neki »Petek Lojze«. Ali si Ti? Piši mi, kaj češ! Pa drugi tudi, ki so bili izžrebanì. — Urednik.)

O počitnicah sem bral prav veliko poročil, kako ste se zbirali iz raznih farâ okrog Marije. Kar na tisoče vas je bilo! Pa mi noben ne piše o tem. Pišiti! Urednik.

Uganke.

1. Skrivalnica.

Vedno moramo starše ubogati! »To je bilo že prej ubito, ljuba mama,« pravi Tonček, ker se boji šibe. Anica pa je šop tujih rož raztrosila, kakor da jih ni škoda!

Aeroplan leti kot orel po zraku.

Med temi stavki so skrita imena šesterih jugoslovanskih mest. Katera?

Rešitve pošljite do 15. septembra.

Nagrade za izžrebanega rešilca: 1. mladinska knjiga, 2. Vrtec in Angelček (vezan), 3. Pri Jezusu (zlata obreza). Kar si kdo izbere.